

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. brutto
	ści nie ponad 50 sztuk, również jaja, wywożone w ruchu granicznym w zakresie, wskazanym przez obowiązujące w tej mierze przepisy . . . . .	bez cła.
Uwaga 2.	Jaja wywożone przez przedsiębiorstwa zarejestrowane stosownie do przepisów o uregulowaniu wywozu jaj zagranicę . . . . .	bez cła.
Uwaga 3.	Jaja wywożone przez producentów rolnych oraz ich organizacje — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . . . .	bez cła.

§ 2. Od jaj nadanych do wywozu zagranicę za dokumentem przewozowym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia cło wywozowe nie będzie pobierane w ciągu dni 14 od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1929 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

#### 4.

### Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 21 grudnia 1928 r.

w sprawie ulgi celnej na saletrę wapniową.

Na podstawie art. 7 lit. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Saletra wapniowa (azotan wapnia), wymieniona w poz. 103, punkcie 3 taryfy celnej, może być zwolniona od cła za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, chociażby zawierała azotan amonu, jednak nie wyżej niż 5%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

#### 5.

### Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 13 listopada 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 3, 5, 7 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249) zarządza się co następuje:

#### Rejestracja.

§ 1. Przedsiębiorstwa, które chcą być wpisane do rejestru przedsiębiorstw eksportowych, powinny złożyć podania do właściwej władzy wojewódzkiej administracji ogólnej względnie do Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy. W podaniu należy wymienić:

- nazwę i adres przedsiębiorstwa, adres składów przerobowych,
- imię, nazwisko i adres kierownika przedsiębiorstwa (członków dyrekcji względnie zarządu),
- dane stwierdzające, iż przedsiębiorstwo odpowiada warunkom art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249),
- maksymalną miesięczną zdolność przerobczą składów przerobowych według rozmiarów pomieszczeń i urządzeń technicznych,
- odbitkę stempla, marki względnie innego znaku rozpoznawczego przedsiębiorstwa, pod którym towar ma być wywożony z Polski.

Wzór podania podaje załącznik Nr. 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wojewódzka władza administracji ogólnej względnie Komisarjat Rządu m. st. Warszawy przeprowadza w ciągu dni 14 od dnia wpłynięcia podania rejestracyjnego zbadanie stanu urządzeń przedsiębiorstwa i sprawdzenie danych, zawartych w zgłoszeniu, za pośrednictwem organów nadzorczych wyszczególnionych w § 15 niniejszego rozporządzenia.

Po zbadaniu władza wojewódzka zasięga opinii wydziału wojewódzkiego, poczem wpisuje bezzwłocznie przedsiębiorstwo do wojewódzkiego rejestru przedsiębiorstw eksportowych, zawiadamiając jednocześnie o tem interesowanego, lub przesyła mu umotywowaną decyzję odmowną. Równocześnie władza wojewódzka zawiadamia o dokonanym wpisie Ministerstwo Przemysłu i Handlu, które wpisuje firmę do centralnego rejestru przedsiębiorstw eksportowych.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada lub założy składki przerobcze, położone na terenie różnych województw, winno zarejestrować każdy skład u tej władzy wojewódzkiej, w której rejonie dany skład się znajduje.